U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci navrhovatele: **M. L. G. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti nečinnosti žalovaného ze dne 7. 8. 2012, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 117/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se svým podáním ze dne 30. 8. 2012, doručeným Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“) dne 11. 9. 2012 a tímto soudem předloženým Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 9. 2012, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 117/2012. Svůj návrh odůvodnil tím, že v dané věci se jedná o návrh na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, tedy agendu, která má být podle § 56 odst. 3 s. ř. s. projednána v přednostním režimu. Smysl soudní ochrany před nečinností správního orgánu je předně v rychlém projednání věci a zamezení této nečinnosti. Soud však dosud o návrhu nerozhodl a neučinil ani žádný úkon.

[2] Městský soud v Praze věc postoupil k vyřízení Nejvyššímu správnímu soudu.

[3] Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 6 A 117/2012 Nejvyšší správní soud zjistil, že se navrhovatel žalobou podle § 79 a násl. s. ř. s. podanou k poštovní přepravě dne 6. 8. 2012, soudu doručenou dne 7. 8. 2012 domáhal vydání rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

[4] Městský soud si přípisem ze dne 17. 8. 2012 vyžádal od Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra informace o případném poskytování finančních prostředků žalobci. Ta obratem městskému soudu (přípisem ze dne 21. 8. 2012) odpověděla; odpovědi městský soud využil a usnesením ze dne 29. srpna 2012 přiznal žalobci osvobození od soudních poplatků. V soudním spise je založen pokyn soudní kanceláři ze dne 6. 9. 2012 k doručení zmíněného usnesení žalobci. Přípisem ze dne 11. 9. 2012 vyžádal soud od žalovaného správní spis a vyjádření k žalobě.

[5] Dne 11. 9. 2012 byl městskému soudu doručen shora uvedený návrh na určení lhůty k rozhodnutí ve věci; ten předsedkyně senátu 6 A JUDr. Karla Cháberová obratem předložila Nejvyššímu správnímu soudu k vyřízení. V doplnění, v přípisu ze dne 19. 9. 2012 předsedkyně rozhodujícího senátu uvedla, že k označenému dni eviduje k rozhodnutí celkem 116 věcí s přednostním režimem vyřízení.

[6] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[7] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[8] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8 věty první zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

[9] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[10] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na

určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[11] Krajský (zde městský) soud dle § 56 s. ř. s., je povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Podle § 56 odst. 3 s. ř. s. tak soud projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele se jedná o agendu, u níž se uplatní přednostní režim v rozhodování soudu (návrh proti nečinnosti správního orgánu).

[12] Přesto, že se jedná o agendu s přednostním režimem, i zde je třeba vnímat zásadu normovanou v § 56 s. ř. s., tedy že soud vyřizuje zásadně věci v pořadí, v jakém mu došly. Vzhledem ke speciální úpravě obsažené v § 56 odst. 3 s. ř. s. tak platí, že soud je povinen rozhodovat i „přednostní“ agendu rovněž v pořadí, v jakém věci soudu napadly. Předchází-li nyní souzené věci 116 návrhů v přednostní agendě, pak i tyto věci soud vyřizuje sice přednostně před věcmi ostatními, ale v pořadí, v jakém mu napadly.

[13] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není důvodný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věcí po jejím obdržení ihned zabýval a činil postupně průběžně a bez zbytečných prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh žalobce podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu